

In vogelvlucht

Puglia — Bij de zuidelijkste punt ervan ontmoeten de Ionische en de Adriatische Zee elkaar. Als je eroverheen vliegt wordt het al duidelijk: Puglia heeft meer te bieden dan zee, kust en strandvakantie!

Van hot naar her

Bevindingen — Puglia is niet alleen zee en Italiaanse leefwijze. Puglia is geschiedenis, activiteit en nietsdoen, eenzaamheid en het volle leven, een spel van kleuren en licht!

Idylle met veel gezichten

Het zijn de kleine weggetjes langs olijfgaarden en trulli, de middeleeuwse plaatsen en uitnodigende strandpromenades, door muurtjes geflankeerde weggetjes en paden, dichte bossen, graanvelden tot aan de horizon met er middenin een herenboerderij of op een heuvel zelfs een kasteel. Te voet, op de fiets, met de auto, maar ook met de trein of de bus kun je een duik nemen in deze idylle.

Feesten om te vieren

Het is niet alleen dat elke plaats een beschermheilige heeft die met veel tamtam, feestverlichting en een kapel wordt geëerd. Puglia, en dan vooral het zuidelijke deel, wordt ook geroemd om zijn *sagre*. Wat dat zijn? Feesten die draaien om eten, meestal in de zomermaanden en gewijd aan een specialiteit, bijvoorbeeld kastanjes, zee-egels, paddenstoelen, aubergines of chocolade. Het *sagraseizoen* begint in mei en duurt tot in september.

Eindeloze kust ...

Wat mag het zijn? Een mooi langgerekt zandstrand, een afgelegen baai, bij voorkeur alleen te voet of met een boot bereikbaar? Of misschien toch een beetje Caribische sfeer?

Het schouwspel is altijd weer hetzelfde – aan de haven of op het strand, op de piazza of in de straatjes van de oude binnenstad, in de kerk, op de markt, op het station: overal kun je een duik nemen in het Italiaanse leven. Een caffè, een gelato of een aperitivo erbij en gewoon toekijken. En wie het allemaal te heftig vindt: er zijn ook stille plekken, waar je gewoon in de verte, in het niets kunt staren.

Wijn, olijven & co

Naast de uitstekende wijnen – vooral die uit de Tavoliere en de gebieden rond Castel del Monte, Brindisi, Manduria en Lecce – staat Puglia ook bekend om zijn brood en pasta. De traditie van *pasta fresca* (vers met de hand bereide pasta) is hier levendiger dan elders in Italië, vooral in de straatjes van de oude binnenstad van Bari. Maar ook Orsara en Altamura met hun eeuwenoude reusachtige houtovens nodigen uit voor een snack. Naast de weidse, voor het verbouwen van graan benutte vlakten vallen ook de liefdevol verzorgde moestuinen en fruitboom- en olijfgaarden op. Op de markt of bij de producenten zelf kun je jezelf steeds weer laten verrassen door de kwaliteit van de groenten en het fruit en alle andere producten.

Oost tegen west

Puglia was grensland en twistappel tussen de Oriënt en het Avondland. Veel plaatsen, kerken en kastelen vertellen verhalen uit de tijd van de kruisvaarders, de Normandiërs en de Hohenstaufen, vreemdelingen die zich hier vestigden – en dat tot op de dag van vandaag.

Wielrennen is een volkssport in Italië, maar wel altijd strak aangekleed, en ook in Puglia allang in opkomst!

Contrastrijk programma

Een aanbevelenswaardige tegenhanger van alle culinaire geneugten, al het strandplezier en alle stedelijke highlights en historische evenementen is een wandeling of fietstocht door de Apulische landschappen of langs de schitterende kusten zoals op de Gargano, in het Parco Naturale Portoselvaggio of in de Riserva di Torre Guaceto. Een pure idylle beloven de weggetjes langs de olijfgaarden, vooral in het Valle d'Itria en in het achterland van de Costa di Bari. Landschappelijk heel bijzonder zijn de kloven (*gravine*) bij Gravina in Puglia en in de Murgia Tarantina. Als je daar doorheen wandelt, kun je nog oude grotwoningen en zelfs regelrechte nederzettingen ontdekken. Een fietsers met conditie kunnen zich uitleven in de Monti Dauni.

Gargano en Isole Tremiti

Wonder boven wonder — heiligen bij de vleet en spectaculaire kusten, je ontdekt ze te voet, op de fiets en op het water.

Blz. 18

Santa Maria di Siponto

Wat is dat nu weer? Een hologram? Nee, een modern kunstwerk in de vorm van een opvallende metalen constructie laat de kleine vroegchristelijke kerk stralen in een nieuwe glans.

Blz. 23

Oostkust van de Gargano

Het spectaculaire en schilderachtige kustgedeelte tussen Peschici en Mattinata onthaalt je op een groot aantal baaien en stranden en op de betoverende, op vooruitstekende rotsen gelegen stadjes Peschici en Vieste.

Een heilige die zoenen uitdrukkelijk toestaat: Sint-Valentijn.

Erin duiken

Blz. 23

Vieste

Flaneren met flair: de straatjes in de oude binnenstad van Vieste bieden zowel overdag als 's avonds mooie uitzichten en inkijkjes – en volop uitnodigende eetgelegenheden.

Blz. 30

Vissen met de trabucco

Tussen Peschici en Vieste staan zonderlinge houten stellages aan zee, met ver uitstekende armen, een wirwar van touwen – en in het midden een net. Tijdens een wandeling kun je deze vernuftige constructies aan een nader onderzoek onderwerpen.

Blz. 34

Isole Tremiti

Het zal niet meevallen aan de Adriatische Zee nog een tweede plek te vinden met zo'n glasheldere, turkoois kleurige zee en zulke mooie baaien – een klein paradijs, en beslist niet alleen voor snorkelaars en duikers.

Blz. 40

Foresta Umbra

Een wandeling in dit oerbos van Puglia kan een heerlijke afwisseling zijn van zon, strand en zee – schaduwrijk en rustig.

Blz. 43

In het spoor van de aartsengel

De verschijning van de aartsengel Michaël op de Gargano is met legenden omkleed. Als eerste onderdak op het Europese continent zou zijn keus zijn gevallen op een grot in het tegenwoordige Monte Sant'Angelo. Daarover verhalen reliëfs en fresco's in de grotkerk.

&

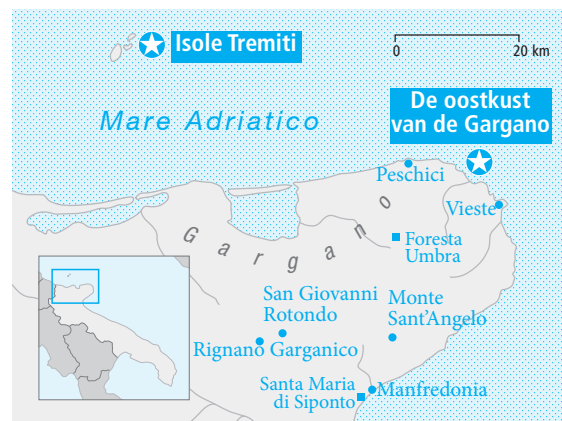

Blz. 49

San Giovanni Rotondo

Starchitect Renzo Piano heeft deze reusachtige schelpvormige kerk ontworpen – ter ere van de heilige Padre Pio, die hier van 1916 tot 1968 woonde. Ook al nemen de aantallen pelgrims geleidelijk af, San Giovanni Rotondo is en blijft een fenomeen.

Bij Gelateria Tommasino in Manfredonia kun je maar het best meteen een pond ijs kopen.

Ook al heb je aanvankelijk de indruk dat het in Rignano Garganico een dooie boel is, toch kan een bezoek de moeite waard zijn.

beleven

Prachtige wereld op de spoor van de laars

O

Op de landkaart springt hij onmiddellijk in het oog, de spoor van de Italiaanse laars: *il promontorio del Gargano*, ook de Heilige Berg genoemd. En dat niet zonder reden, want hier verscheen immers de aartsengel Michaël voor het eerst op Europese bodem, terwijl vlak om de hoek het werkerterrein lag van Padre Pio, dé heilige van de Zuid-Italianen. Zowel de engel als de *padre* verrichtten menig wonder. Een wonder is ook het landschap, niet alleen het oude oerbos Foresta Umbra, dat uitnodigt tot wandelen en fietsen, maar ook de kust tussen de schilderachtige plaatsen Peschici, Vieste en Mattinata, die tot de mooiste aan de Adriatische Zee behoort. Een overtreffende trap vormen de voor de kust gelegen Isole Tremiti – stuk voor stuk kleine paradijsjes.

Op naar de Gargano!

Noord, oost, zuid, west – het maakt niet uit vanuit welke richting je nadert, vroeg of laat duikt de Gargano voor je op, wordt groter en groter en lijkt gewoonweg gigantisch zoals hij zich plotseling uit de vlakke en de zee verheft. Ik vind het het mooïst om er vanuit het zuiden naartoe te rijden, via de Golf van Manfredonia.

TER ORIËNTATIE

O

Internet: quigargano.it met informatie over accommodatie, restaurants, stranden, winkels en markten; gargano.it met informatie over de afzonderlijke plaatsen, bereikbaarheid, fiets- en wandeltochten (Italiaans).

Vervoer: vanuit San Severo rijdt de Trenino del Gargano (ferroviedelgargano.com) via Rodi Garganico naar Peschici. Dezelfde onderneming, Ferrovie del Gargano, biedt ook busverbindingen aan tussen de meeste plaatsen. Een andere aanbieder is SITA Sud (sitasudtrasporti.it). Op trajecten als de Litoranea (kustweg) Vieste-Peschici rijden alleen in het hoogseizoen bussen. De makkelijkste manier om de Gargano te bereiken blijft echter de auto. Naar de autovrije Isole Tremiti wordt van juni tot eind september gevaren vanuit Rodi Garganico, Vieste, Peschici en Manfredonia (traghettiper-tremiti.it, Italiaans). Alleen de veerboten vanuit Termoli in de regio Molise varen het hele jaar uit (tirrenia.it).

Wandelen en fietsen: suggesties voor wandelingen en mountainbiketochten op gargano.it.

Manfredonia 📍E4

Wie kan nu over zichzelf zeggen dat er een stad naar hem of haar is vernoemd? Welnu, de mooie en dappere Manfred kon dat! Hij was dan wel een buitenechtelijk kind van de grote Hohenstaufenkeizer Frederik II en diens geliefde Bianca Lancia, toch was hij de lievelingszoon van de keizer, op wie hij qua moed en dadendrang erg veel leek. Om zijn macht te vestigen besloot Manfred in 1256 het in 1223 door een aardbeving verwoeste Sipontum – het centrum van de streek met een bisschopszetel en een belangrijke haven voor de handel en voor kruistochten naar het Heilige Land – te herbouwen. Hij bepaalde daarbij dat de nieuwe stad zijn naam zou dragen. De voltooiing ervan maakte Manfred zelf helaas niet meer mee, want hij sneuvelde tien jaar later tijdens de strijd om het behoud van het oude Hohenstaufenrijk in de Slag bij

Benevento. De nieuwe heerser, Karel I van Anjou, liet het nog in aanbouw zijnde kasteel naar zijn ideeën voltooiën, wilde echter elke herinnering aan de Hohenstaufen uitwissen en veranderde zelfs de plaatsnaam in Sipontum Novellum. Kansloos, want de Hohenstaufen genieten nog altijd meer sympathie dan het Franse huis. Zelfs de naam van de belangrijkste winkel- en flaneerstraat – Corso Manfredi – toont dat aan. In een land waar verder bijna alle belangrijke pleinen, straten en lanen naar Cavour, Garibaldi of Victor Emanuel zijn genoemd, wil dat wat zeggen!

Maar wie heeft het tegenwoordig nog over Manfred en Manfredonia? De stad ligt weliswaar aan zee, maar de weinige bezoekers die ernaartoe komen doen dat ofwel uit archeologische of culinaire interesse of om te genieten van de rust buiten de toeristenstroom.

Industriële catastrofe

Het begon allemaal heel veelbelovend toen de Cassa per il Mezzogiorno besloot

Oud ontmoet modern: de Santa Maria di Siponto

Reizen door tijd en ruimte

Vierduizend jaar geschiedenis — immigratieland in de oudheid, Romeinse graanschuur, bloei onder Normandiërs en Hohenstaufen en moeizame aansluiting bij de moderne tijd.

De naamgevers arriveren

2000-1200 v.Chr.

Dankzij Herodotus weten we dat tussen 2000 en 1200 v.Chr. Illyriërs uit het Balkangebied naar Zuid-Italië emigreerden, waar ze zichzelf Japygiërs en hun nieuwe land Japygia noemden. Van Japygia werd later Apudia, nog later Apulia en uiteindelijk de huidige naam Puglia afgeleid. Het waren in hoofdzaak drie stammen die zich in de hak van de laars vestigden en zich daar vermengden met de toenmalige bewoners. In het noorden woonden de Dauniërs, waaraan nu onder andere nog de naam Subappennino Dauno herinnert. In het hart van Puglia – zogezegd de Terra di Bari – hadden zich de Peucetiërs gevestigd en in het zuiden de Messapiërs, die zich het langst verzetten tegen de Griekse kolonisatie en waarvan de naam voortleeft in enkele plaatsnamen zoals bijvoorbeeld Ceglie Messapica.

Gaan bekijken: Museo Nazionale di Manfredonia, blz. 18

De Grieken komen

8e-4e eeuw v.Chr.

En groeiende bevolking, de zoektocht naar nieuwe markten en ten slotte een spreuk van het orakel van Delphi waren voor sommige Griekse bevolkingsgroepen reden genoeg om naar het westen

te zeilen en een nieuw land te zoeken. Zuid-Italië en Sicilië bleken een ideaal vestigingsgebied, dat door hen Megale Hellas (Groot Griekenland) werd genoemd, tegenwoordig beter bekend onder de Latijnse naam Magna Graecia. De Grieken brachten niet alleen hun architectuur en cultuur mee naar Zuid-Italië, maar ook de wijnbouw en olijventeelt. In Puglia stichtten de Spartanen in 706 v.Chr. Taras (Taranto), gevolgd door Gallipoli en Otranto, en vermengden zich met de inheemse bevolking.

Gaan bekijken: Museo Archeologico in Taranto, blz. 158, Egnazia, blz. 106

De Romeinen nemen het over

3e eeuw v.Chr.-4e eeuw n.Chr.

Geschillen onder elkaar of met andere etnische groepen verzwakten geleidelijk de positie van de Grieken. Een omstandigheid waarvan het zich versterkende Rome wist te profiteren: in 314 v.Chr. stichtten de Romeinen hun eerste kolonie in Puglia – Lucera – en reeds 42 jaar later (272 v.Chr.) stonden ze aan de poorten van het oude Taras. Daar hadden men reeds de legendarische Hannibal te hulp geroepen, die de Romeinen op 2 augustus 216 v.C. bij Cannae (blz. 75) een vernietigende nederlaag toebrengt. Maar vijftien jaar later werd hij verslagen en werd Puglia Romeins. De Tavoliere

Wie is deze mooie vrouw? Buste van Proserpina of Persephone, de Griekse godin van het dodenrijk en de lente, in het archeologisch museum in Lucera.